

на Франкы-ты. За това въ 781 год. прати му посланици, които освяня заключение-то трактата, иска'хъ дъщеря-тъ на Карла Великий, Гертруда, за наследника на Византійскый престолъ, Константина. Церемонія-та на студяване-то ся свърши, и единъ отъ посланици-ты остава при Двора Франкскый, за да учи невѣстѣ-тъ Грьцкый языкъ и обычаи-ты Цареградскы.

Това сношеніе и съязъ на Византійскый Дворъ съ Франкскый обрѣна всичко-то вниманіе на Кардана, и за това испрати посланичество на Карла Великий, нъ то, както ся види, бѣше безъ успѣхъ, зачто тутакси като ся врънахъ посланици-ти, двѣ Българскы арміи излязохъ изъ Унгариѣ, една-та въ Крайна на помощь на Словене-ты срѣщу Франкы-ты, а друга-та по Дунава въ Бавариѣ на помощь на Баварскый князь Тассилона (784), който ся възмѣти срѣщу Карла, нъ въ подырни-ты години тыя арміи ся отпѣдихъ отъ Франкы-ты съ голѣмъ изгубѣ.

Най послѣ Българе-ти ся скарахъ и съ Византійци-ты; въ начало-то на тѣхъ война (789) Българе-ти поразихъ Фракійскѣ-тъ арміи, въ които ся уби и началникъ-тъ и' Филетъ, а въ заключение-то избихъ повече-то отъ другѣ-тъ, на които командоваше младый Константинъ, (791) и завладѣхъ всичкый и' станъ и военны-ты принадлежности, което докара на императора заговоръ, за да го свалятъ отъ престола.

Българе-ти не можяхъ да продѣлжяватъ успѣхы-ты на война-тъ съ Византійци-ты, зачто то имъ направи спѣхъ начята-та въ истѣ-тъ години шестогодишня война (791 — 796) съ Карла Великий, въ които цѣла Украина ся присѣдини на голѣмы-ты владѣнія Франкскы, както рѣкохме по' отгорѣ. А Блатенскы-ти князове Словенскы останахъ въ покровительство на Българе-ты, а Краинскы-ти и Фриолскы-ти бѣхъ вассали на Франкы-ты; най напоконъ миръ-тъ прѣсѣче борбѣ-тъ, и направи да си попочинѣтъ Българе-ти за нѣколко врѣмя.

КАРАНЪ.

Събирателе-ти Византійскы-ты извѣстія обще мыслятъ, че на Кардана или Кардама въ правленіе-то наследникъ былъ Крумъ; а западны-ты извѣстія, още въ 797 год. правитель на